

Gerrit Wassing

RAFELEND WATER

Haiku

De Beuk / Amsterdam

RAFELEND WATER

In de badplaats Bethesda
bij de Schaapspoort
in Jeruzalem
wachten mensen
op een rimpeling
over het water.
Dan gaat een engel voorbij.
in het haventje
van Nes
rafelt op een windstille avond
opeens, het water.
Is het de avondwind?

Van Gerrit Wassing
verschenen eerder de haiku-bundels
Een handvol leegte (1995) en
Een buiddunne damp (1996).
Daarnaast in proza de Indië-verhalen
Vogels over de Lembangweg en
Manis (1997)

Gerrit Wassing

RAFELEND WATER

Haiku

De Beuk / Amsterdam

Lente

De regen slentert
langs de huizen - geluiden
van vlugge voeten

De lucht is lavendel -
de lentewind streelt
haar huiverende huid

Mist voor de bosrand -
een fazant loopt uit het niets
de schepping binnen

Zij fluistert in helm
en roept uit de branding -
de wind weet mijn naam

Herenhuisramen
op eenzaam land - houden
de leegte niet buiten

De oude hoeve -
met de rose prunus bloeit
mijn herinnering

Ingetogen het licht -
het morgenwad holt
achter de wind aan

Wolken klimmen
uit de kim naar de zon toe -
de wereld wordt leeg

Het jonge meisje
loopt in de zon - achteloos
lacht ze de tijd uit

Een wandelaar laat
een liedje los - de wolken
staan luisterend stil

Buiten praat iemand -
in de avondtuin weet ik
dat het de wind is

Ik loop naar buiten -
in de tuin heeft de regen
mijn prunus geplukt

Zomer

Bomen vol licht
boven het huis uit - beneden
dommelt de schaduw

Ik kom om zomer -
buiten ligt nevel
naast natte koeien

Naast het meisje
ligt de zomer te zonnen -
tweelingen in de wind

Zij gaat mij voorbij
met de thee voor een ander -
geluiden van zee

De nacht is dichtbij -
in mijn slaapkamer lig ik
met haar te praten

In de duinen
vind ik alleen de zon - de wind
begint te geuren

Ik zoek de stem
van een oude vriendin - op het strand
wenkt mij de wind

Zomermorgenmist -
uit het schemerwad schijnt
het licht van zeilen

Ver weg rommelt het -
eenzame regendruppels
praten met de nacht

De zomer loopt -
fluitekruid en rode klaver
naast mijn sandalen

Een wolk meidoornrood -
uit het dorp kijken mensen
even naar boven

Uit de horizon
komen ze - de koeien
met wolken op de rug

De zee heeft de tijd -
traag draagt ze het bootje
de horiozn over

De witte vlier bloeit -
in de zomerzon proef ik
de geur van herfstwijn

Zondaggeluiden -
bij de zomerboom valt
een duif uit de morgen

Donkere wolken
zeven de zomer - ik waad
door voorzichtig licht

In haar kletsnatte
badpak komt zij het strand op -
de zee is haar huid

Regendruppels -
zij vallen langs mijn gedachten
loom de zomer in

Mijn lichaam is eenzaam -
om mijn hoofd waait de mist -
van Magelhaes' wolken

De dag druipt van licht -
de sterren van de hemel
hinkelen op zee

Zo stil als de wolken
naar de zomer kijken -
languit op het strand

Het zingen van de dag
aan zee - het neuriën van de nacht
bij de sterren

Een zeepbel neemt
mijn adem mee - ik kijk haar
ademloos na

De zee is weg -
in de zandgoloven voelen
mijn voeten zich vreemden

Eindeloos lopen wij
met de stroom mee - treurwilgen
staan aan de kant

De morgen slaapt nog -
in de schemering zitten
de lege stoelen

Ik ben geborgen
in het oeroude duister -
ik val met het licht

Na de dag de nacht -
na de oerknal het duister -
tijd voor het weerlicht

Ik kijk even naar iets
in mijn eeuwig voorbijgaan -
kijkt het terug?

Dat droomstille licht
uit loden wolken - mijn schaduw
laat me alleen

De wolken op weg
naar de einder - zij lopen
de eindigheid uit

Een droef zeil - de wind heeft
maar een vingerhoed leven
achtergelaten

Parasols zijn dicht -
boven mij vouwt de morgen
een wolkenscherp uit

Hoe heet is de dag -
over mijn huid loopt langzaam
de prent van een wolk

Dicht tegen de dijk aan -
of achter de horizon -
God is de zee

De avond aarzelt -
naast mijn boot op de zandplaat
laat ik haar gaan

Ik hoor het nog steeds
op het wad, als Hij weg is -
het geluid van God

Boven mij zoeken
de wolken elkaar - de stoelen
naast mij zijn leeg

De strandwind danst
met mijn gedachten - vlaggen
klappen in de handen

Zij slaapt met de zon -
op de horizon varen
boten voorbij

De wind waait de dag
uit de lach van de zon - vlaggen
klappertanden

Een groot geweld
in de lucht - hollende wolken
scheuren hun kleren

In de wind waaien
de wolken haar van het lijf
zo naakt nu de lucht

De wind is grijs -
in de lege dag zoekt zij
vergeefs naar mijn schaduw

Een doodstille dag -
ik zucht en de zomer geurt
een beetje naar herfst

De vloed is voorbij -
de rimpels van de hemel
liggen in het zand

Een dronken vliegje
uit mijn glas - op mijn vingertop
droogt het heelal

Dat natte strand -
mijn schaduw schuilt de godganse dag
in de regen

De zomer fladdert
op mijn neer - een vlinder
uit paarse wolken

De avondwind gaat
voorbij - in het haventje
rafelend water

Wat een guirlandes -
boven in de bomen is
zomer gehangen

Na het duin drijft de zon
in een tuin van geluiden -
ik pluk er een paar

Wat schatert het strand -
naast mijn stoel praten mensen
over hun straten

Avondvolle gracht -
schuchter regen zoent
voorzichtig de zomer

Alleen met jou nog
sta ik in de zee - ook de zomer
loopt van ons weg

Het septemberstrand -
steeds meer loopt de leegte
mee met de mensen

Ik sta naast de sterren -
in een oerzee van stilte
roept niemand mijn naam

Er waaien geen woorden
door de dag - in het zwijgen
zijn wij elkaar

Met God wil ik omgaan -
daarom praat ik met Hem
bij dag noch bij nacht

Ik loop op de aarde
maar volg verwonderd de weg
van de wolken

Wolken klimmem
tegen het licht op - boven
wachten de goden

Dat eenzame zeil
op de horizon - zo dicht
loopt het langs het strand

Duizend geluiden
heeft de hemel - die ik hoor
tel ik op één hand

Trage regen
in de lage dag - zij raakt
de huid van de aarde aan

Herfst

De herfstwind holt
door de lucht - aan de kant liggen
wolken te kijken

Een uil strijkt neer -
achter de herfstnacht schemert
Andromeda's nevel

Uit avondwolken
kijkt de herfst mij aan - even
staat de dag bij me stil

Op het kerkplein
zoek ik kastanjes - ik loop
met de herfst in mijn hand

Ik ben alleen
in het paviljoen - oktoberzon
tegen mijn wang aan

Avondgedachten -
onvermoeibare mugjes
draven door de herfst

Het loopt naar november
alleen nog twee eenden
zwemmen in zee

Kraaien op het dak -
in de avond nog even
zwarter dan wolken

De diamantzon
ligt - duizendvoudig gekloofd -
op natte tafels

Een roos die nog bloeit -
de zomer liep zo lang al
het laatste duin af

Straatweg naar straks -
een rij bomen loopt
de mist in de armen

Een grijze leegte -
naast mij klokt de zee
die de avond drinkt

De nachtwind is weg -
in het water beven
lantarens niet langer

Prenten in de nacht -
vogels op het wad vliegen
achter hun schaduw aan

Al die tinten grijs -
ik ben thuis in de herfst
tussen licht en donker

De herfstmorgen slijpt
regen tot glas - opeens
een kristallen dorpsstraat

Hoor je de dag, mijn lief -
in wit-gekrulde golven
roept hij je aan

De herfstregen dooft
het licht in mijn kamer -
de schemering schijnt

Het gaat naar de winter -
de bomen houden het licht
niet meer tegen

Een helle morgen -
buien staan te dringen
om het wad op te gaan

De stormwind loopt
het haventje binnen - boten
beginnen te zingen

Kolkende golven -
de herfstwind laat op het wad
witte meeuwen los

Een dood vliegje -
mijn hand vindt de dood niet erg
zolang hij maar klein blijft

Met de bladeren
plukt de zomerschaduw
van de bomen

Het sneeuwt - op mijn papier
in het weinige licht
dwarrelen woorden

De avond troost me -
aan het wad zie ik twee keer
licht tussen wolken

Ik loop al uren -
de avondster op het wad
wordt niet groter

Winter

Novemberdag -
de winter draagt onwillig licht
naar lege bomen

Op het duinpad draagt
de jonge maan
mijn schaduw in haar armen

Laag boven het land
hangt de winterzon - bomen
warmen hun handen

Ik trek het gordijn op -
van blauw glas geblazen
de wintermorgen

Oudejaarsdag -
aan beide kanten gaan mij
mensen voorbij

Nieuwjaarsmorgen -
in de lege straat loopt alleen
mijn verlegenheid

Uit het ijle licht
vangt de morgenmaan
pikzwarte meeuwen

Na de nacht sneeuwen
in de witte morgen
alleen nog bomen

Op het wad dooft het licht -
de eenzaamheid zoekt
bij een eend gezelschap

Inhoud

<i>Lente</i>	4
<i>Zomer</i>	9
<i>Herfst</i>	32
<i>Winter</i>	42

Rafelend water een bundel haiku van Gerrit Wassing,
werd in 1998 uitgegeven door De Beuk, Stichting voor
literaire publicaties te Amsterdam.

ISBN 90-6975-363-4, NUGI 310

de beuk
stichting voor literaire publicaties – amsterdam